

Republika Srbija
VRHOVNI SUD SRBIJE
U 4165/07
13.12.2007. godina
Beograd

U IME NARODA

Vrhovni sud Srbije u Beogradu, u veću sastavljenom od sudija: Olge Đuričić, predsednika veća, Tomislava Medveda i Obrada Andrića, članova veća, sa savetnikom Vrhovnog suda Biljanom Šunderić, kao zapisničarem, odlučujući u upravnom sporu po tužbi tužilja AA i BB, koje zastupa punomoćnik, AB, , protiv Ministarstva finansija Republike Srbije u Beogradu, u pravnoj stvari "ćutanja administracije - nedonošenja rešenja, u predmetu eksproprijacije, u nejavnoj sednici veća održanoj dana 13.12.2007. godine, doneo je

P R E S U D U

Tužba SE UVAŽAVA i NALAZE SE tuženom organu da u roku od 30 dana odluči po žalbi tužilja.

O b r a z l o ž e n j e

Tužbom podneom ovom sudu dana 10.05.2007. godine tužilje, preko punomoćnika, ukazuju da je tuženi organ svojim rešenjem od 06.12.2006. godine poništio rešenje prvostepenog organa - Odeljenja za imovinsko-pravne i stambene poslove opštine Zemun broj 465-60/77-6 od 02.10.2006. godine i predmet vratio na ponovni postupak i odluku. Navodima tužbe ističu i to da napred naznačeni prvostepeni organ nije postupio po rešenju tuženog, kao drugostepenog organa, zbog čega su tužilje blagovremeno izjavile žalbu zbog ćutanja administracije. Kako po izjavljenim žalbama nije postupio ni tuženi organ u propisanom roku od 60 dana, kao ni u daljem roku od 7 dana po ponovljenom traženju tužilja, to su se po oceni istih stekli uslovi za pokretanje predmetnog upravnog spora. Sa navedenih razloga predlažu da sud tužbu uvaži, te svojom odlukom a prema zahtevu jasno iznetom u žalbi tužilja, sam reši predmetnu upravno-pravnu stvar.

Tuženi organ je podneskom 07 broj 465-02-00377/91 od 05.10.2007. godine, a koji je dostavljen ovom sudu dana 09.10.2007. godine izvestio sud da se radi o neurednoj tužbi, sa kojih razloga je istu vratio, kako bi prethodno bila uređena radi daljeg postupanja, pri čemu nije dao svoj odgovor na tužbu niti uz navedeni podnesak dostavio spise predmeta.

Postupajući po predmetnoj tužbi, a bez dostavljenih spisa, nakon ocene navoda tužbe i dokaza dostavljenih uz tužbu, Vrhovni sud Srbije je našao:

Tužba je osnovana.

Naime, odredbom člana 24. stav 3. Zakona o upravnim sporovima ("Službeni list SRJ", broj 46/96), propisano je da ako prvostepeni organ protiv čijeg akta je dozvoljena žalba nije u roku od 60 dana ili u zakonom određenom skraćenom roku doneo rešenje po zahtevu, stranka ima pravo da podnese zahtev drugostepenom organu. Protiv rešenja drugostepenog organa stranka može pokrenuti upravni spor, a može ga pod uslovima iz stava 1. ovog člana pokrenuti i ako ovaj organ ne donese rešenje.

Odredbom stava 1. istog člana Zakona, propisano je da ako drugostepeni organ nije u roku od 60 dana ili u zakonom određenom kraćem roku doneo rešenje po žalbi stranke protiv prvostepenog rešenja, a ne donese ga ni u daljem roku od 7 dana po ponovljenom traženju, stranka može pokrenuti upravni spor kao da joj je žalba odbijena.

U konkretnom slučaju, a imajući u vidu napred citirane odredbe Zakona, sud nalazi da su se stekli uslovi za pokretanje upravnog spora zbog nedonošenja rešenja, jer se iz navoda tužbe i spisa koje su tužilje dostavile uz tužbu, može jasno utvrditi da je tuženi organ doneo rešenje broj 465-02-00377/91 od 06.12.2006. godine, kojim rešenjem je poništeno rešenje Odeljenja za imovinsko-pravne i stambene poslove opštine Zemun broj 465-60/78-6 od 02.10.2006. godine i predmet vraćen prvostepenom organu na postupak po primedbama iznetim u obrazloženju tog rešenja. Iz obrazloženja istog rešenja tuženog vidi se takođe da je tim poništenim - prvostepenim rešenjem od 02.10.2006. godine inače odbijen, kao neosnovan, zahtev tužilja za poništaj rešenja o eksproprijaciji Sekretarijata za privredu i finansije Skupštine opštine Zemun broj 465-60/77-6 od 25.11.1977. godine. Nadalje iz dostavljenih dokaza uz tužbu može se videti da prvostepeni organ nije postupio po nalogu drugostepenog organa datog u rešenju tog organa od 06.12.2006. godine, te da u ponovnom postupku nije doneo novo rešenje kojim bi odlučio o postavljenom zahtevu tužilja, kao i to da su tužilje zbog nedonošenja prvostepenog rešenja u propisanom roku tuženom organu podnele žalbu 06.02.2007. godine, odnosno 26.02.2007. godine, ali da ni tuženi organ nije postupio po napred navedenim žalbama u propisanom roku od 2 meseca, kao ni u daljem roku od 7 dana a po ponovnom traženju tužilja zavedenom kod tuženog organa dana 27.04.2007. godine.

Na osnovu svega napred iznetog, sud nalazi da je u predmetnom slučaju povređen zakon na štetu tužilja i to odredba čl. 208. stav 1. ZUP-a, time što prvostepeni organ nije postupio po nalogu drugostepenog organa u

ponovnom postupku, odnosno time što nije doneo rešenje po zahtevu stranke u propisanom roku, kao i povreda odredbe člana 237. stav 1. istog Zakona, učinjena na način što tuženi organ u propisanom roku od 2 meseca nije doneo rešenje o žalbi tužilja, niti je svoje rešenje doneo u daljem roku od 7 dana po ponovnom traženju tužilja, sa kojih razloga je predmetnu tužbu valjalo uvažiti, te primenom člana 41. stav 5. Zakona o upravnim sporovima obavezati tuženi organ da donese odgovarajuće rešenje u ostavljenom roku.

PRESUĐENO U VRHOVNOM SUDU SRBIJE U BEOGRADU

dana 13.12.2007. godine, U.4165/07

Zapisničar, Predsednik veća-sudija,

Biljana Šunderić, s.r. Olga Đuričić, s.r.

Za tačnost otpravka

Upravitelj pisarnice

Mirjana Vojvodić

RS